φιλοῦμεν ἕνας τὸν ἄλλον μας. καὶ πρέπει νὰ μὴν ἔχῃ τινὰς μίσος καὶ ἔχθρα κατὰ τοῦ πλησίον εἰς τὴν καρδίαν του. ἀλλὰ καθὼς φιλοῦμεν ἕνας τὸν ἄλλον. οὕτω πρέπει. νὰ ἔχωμεν καὶ τὴν ἀγάπην ἀλλήλως μας. καὶ νὰ συγχωροῦμεν ἐξ ὅλης καρδίας ἐκείνου, ὁποῦ μᾶς ἔπταισε. καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ δεσπότης μᾶς ἐσυγχώρησε. καὶ μᾶς ἐλύτρωσε μὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἀπὸ τὸν αἰώνιον θάνατον. καὶ μᾶς ἠξίωσε τῆς αἰωνίου βασιλείας του. ᾧ πρέπει κράτος δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις. σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ πατρὶ. καὶ τῷ παναγίῳ πνεύματι. πάντοτε. νῦν καὶ ἀεὶ. εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΗ͂ ΚΥΡΙΑΚΗ͂ ΤΟΥ͂ ἈΝΤΙΠΑΣΧΑ. ἬΤΟΙ ΤΟΥ͂ ΘΩΜΑ͂.

Εὐλόγησον.

Ἐπειδὴ τὴν ἄλλην κυριακὴν ἐπανηγυρίσαμεν τὴν λαμπροφόρον καὶ σωτηρίαν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως καὶ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως ἐψάλαμεν τὰς ἐπινικίους ᾠδὰς τῷ σωτῆρι θεῷ χαρμονικῶς ἀγαλλόμενοι καὶ πνευματικῶς εὐφραινόμενοι. καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα ἐσυγχωρήσαμεν, ἀλλήλους περιπτυξάμενοι καὶ κατασπασάμενοι. καὶ ὡς ἡμέραν μίαν καὶ ἑορτὴν ὅλην τὴν ἑβδομάδα διατελέσαντες. σήμερον πάλιν αὐτὴν τὴν ἔνδοξον καὶ σωτήριον ἀνάστασιν ἐγκαινίζομεν. τὴν καινὴν λεγομένην κυριακὴν, ἑορτῆς ὑπόθεσιν ἔχοντες. καινὴ δὲ ἤγουν καινουργία λέγεται. ὅτι τὴν λαμπρὰν καὶ κυρίαν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως. ἤρχισε νὰ εἶναι κυριακὴ, καὶ νὰ ὀνομάζεται. εἰς ταύτην δὲ τὴν σημερινὴν κυριακὴν, ἔλαβεν ἀρχὴν ἡ πανήγυρις.

Διατὶ καθὼς πρῶτον γίνεται μία ἐκκλησία, καὶ ὕστερον ἐγκαινίζεται. τοιουτοτρόπως. οὕτω καὶ ἡ κυριώνυμος ἡμέρα τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως. ἔγινε πρότερον. καὶ ὕστερον, σήμερον ἐγκαινίζεται. ἔτι δὲ καὶ δι' ἄλλην αἰτίαν, καινὴ κυριακὴ ὀνομάζεται. διατὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν μέλλει νὰ ἀνασταθοῦσι καὶ νὰ ἐγκαινιασθοῦσιν ὁλονῶν τῶν ἀποθαμμένων τὰ σώματα. λέγεται δὲ ὁμοῦ ὀγδόη καὶ πρώτη. ὀγδόη μὲν διὰ τὴν ἔνδοξον τοῦ Χριστοῦ ἀνάστασιν. πρώτη δὲ, ἐπειδὴ εἶναι τύπος τῆς ὀγδόης καὶ πρώτης καὶ μιᾶς ἡμέρας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ὁποῦ ἔχει νὰ γένη ἡ θαυμασία ἐκείνη καὶ κοινὴ ἀνακαίνισις. τὴν περασμένην λοιπὸν κυριακὴν τῆς λαμπρᾶς ἀνεστάθη ὁ δεσπότης Χριστὸς ἀπαρχὴ τῆς ἀφθαρσίας τῶν κεκοιμημένων γενόμενος. σήμερον δὲ, ὁποῦ εἶναι νέα κυριακὴ προεορτάζομεν τὴν ἀφθαρσίαν καὶ ἀνακαίνισιν ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου πλάσματος. ὅτι ἡ λαμπρὰ κυριακὴ ὡς πρώτη, τὴν πρώτην παρουσίαν τοῦ δεσπότου Χριστοῦ συμβολικῶς ἐσημείωσεν. αὐτὴ δὲ ἡ νέα κυριακὴ σημαδεύει καὶ εἰκονίζει τὴν δευτέραν αὐτοῦ παρουσίαν σαφέστατα. τὴν πρώτην φορὰν, ὁποῦ ἐφάνη πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους ὁ κύριος δὲν εὑρέθη παρὼν ὁ Θωμᾶς. καὶ δὲν ἐπίστευσεν. ἀμὴ ὅταν ἐφάνη

φάνη τὸ δεύτερον, εὑρέθη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ μὲ τοὺς ἄλλους. καὶ βλέποντας τοὺς τύπους τῶν καρφίων εἰς τὰς ἀχράντους χεῖρας καὶ πόδας τοῦ σωτῆρος, τὴν ἀπιστίαν εἰς πίστιν μετέβαλλεν. ἂς ἔλθωμεν οὖν εἰς τὴν τοῦ εὐαγγελίου ἀνάγνωσιν, νὰ μάθετε κατελεπτῶς τὴν ὑπόθεσιν. καθὼς τὴν ἔγραψεν ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ ἠγαπημένος ἀπόστολος.

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς. εἰρήνη ὑμῖν. ἐπειδὴ ἡ μαγδαληνὴ μαρία ἀπήγγειλε τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἀνεστάθη ὁ κύριος. διατὶ αὐτὴ τὸν εἶδεν ἀπὸ ὅλους πρωτύτερα. καὶ τοὺς ἔφερεν ἐκεῖνα τὰ χαρμόσυνα καὶ πανευφρόσυνα μηνύματα. τὰ ὁποῖα ἦσαν ἱκανὰ καὶ ἐφθάνασι νὰ τοὺς παρηγορήσουν πληρέστατα. πλὴν ἀνάγκη ἦτον νὰ εἴχασι καὶ καμπόσην λύπην καὶ περιπόνεσιν, πῶς δὲν ἠξιώθησαν καὶ αὐτοὶ νὰ ἰδοῦσι τὴν γλυκυτάτην ὄψιν τοῦ Χριστοῦ καὶ θείαν ἐμφάνειαν. διατοῦτο τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν. ἤγουν τὴν κυριακὴν ἐφάνη πάλιν εἰς τοὺς ἀποστόλους ὁ κύριος. τὴν ὁποίαν ἡμέραν ὀνομάζει ὁ εὐαγγελιστὴς μίαν σαββάτων. ὅτι ὅλας τὰς ἡμέρας οἱ ἑβραῖοι καλοῦσι σάββατα. οὔσης ὀψίας λέγει τὸ βράδυ, ὅταν ἐνύκτωσε. διατὶ τὴν ἡμέραν ἦσαν διασκορπισμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν μιαιφόνων ἑβραίων οἱ ἀπόστολοι. καὶ ἐκαρτέρησεν ὁ δεσπότης ἕως νὰ συναχθοῦν ἅπαντες. καὶ τότε παραδόξως καὶ ἐξαίφνας, ὅ[...]σαν ἡ πόρταις σφαλισμέναις, εὑρέθη εἰς τὸ μέσον αὐτῶν. διὰ νὰ δείξῃ, ὅτι εἶναι κατα[...] θεὸς παντοδύναμος. καὶ τοὺς ἔδειξε τὴν ἄχραντον πλευρὰν πληγωμένην, [...] τοὺς τύπους τῶν ἥλων. διὰ νὰ τοὺς πληροφορήσῃ, ὅτι αὐτὸς ποτὲ βέβαια [...] ἐκείνου τοῦ σώματος, ὁποῦ εἰς τὸν σταυρὸν ἐκρέμασαν οἱ ἀχάριστοι. καὶ μὲ τὴν φωνήν του ἐκαταπραΰνε τὰς καρδίας τους, ὁποῦ ἐφοβοῦνταν πρωτύτερα. καὶ τοὺς εἶπεν. εἰρήνη ὑμῖν. ἤγουν. ἀγάπη νὰ εἶναι μετ' ἐσᾶς. καὶ μὴ φοβᾶσθε, μηδὲ πῶς δειλιάσητε. ἀλλὰ ἔχετε εἰς ἐμὲ τὸ θάρρος σας. ὅτι ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον. αὐτὰ τὰ λόγια καὶ πρὸ τοῦ καταργήσας τὸν θάνατον, καὶ ζωὴν αἰώνιον χαρισάμενος. αὐτὰ τὰ λόγια καὶ πρὸ τοῦ σταυροῦ, τοὺς ἔλεγεν. ἤγουν εἰρήνην σᾶς ἀφίνω. ἀγάπην νὰ ἔχετε πρὸς ἐμένα καὶ πρὸς ἀλλήλους σας. οὐ μόνον τὸν φόβον καὶ θόρυβον, ὁποῦ εἴχασιν οἱ ἀπόστολοι ἐκαταπαυσεν ὁ κύριος, μὲ τὸ νὰ εἰπῇ εἰρήνην ἔχετε. ἀλλὰ καὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σύμβολα ἔδειξε, διὰ νὰ πληροφορηθοῦν τὴν ἀνάστασιν, ὅτι καθὼς ὁ στρατηγὸς ὅταν ἐπιστρέψῃ νικηφόρος ἀπὸ τὸν πόλεμον, δείχνει εἰς ὅλους τὰς πληγάς του καὶ τραύματα. τὰ ὁποῖα εἶναι λαμπρότερα ἀπὸ στέφανα. καὶ τοῦ προξενοῦσι δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀνείκαστον. οὕτω καὶ ὁ δεσπότης Χριστὸς δὲν αἰσχύνεται. ἀλλὰ φανερώνει τὰ τραύματα, ὁποῦ ἐκαταδέχθη διὰ τὴν σωτηρίαν μας. διὰ νὰ δείξῃ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ, καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν καὶ συγκατάβασιν. ἐὰν οὖν θέλωμεν νὰ ἔλθῃ καὶ πρὸς ἡμᾶς ὁ κύριος, νὰ μᾶς δώσῃ τὴν εἰρήνην αὐτοῦ καὶ παντελῆ ἀπάθειαν. ἂς προσδοκῶμεν νὰ κλείσωμεν τὰς θύρας καθὼς καὶ οἱ ἀπόστολοι ἔκαμαν. ἤγουν νὰ φυλάξωμεν ταῖς αἰσθήσες τοῦ σώματος, καθαραῖς καὶ ἀμόλυντες. ὅτι αὐταῖς εἶναι οἱ πόροι καὶ τὰ παράθυρα. ἀπὸ τὰ ὁποῖα περνοῦσι τὰ ἁμαρτήματα. καὶ πρῶτον μὲν ἂς κρατήσωμεν τὸ